

Jean-Luc Wauthier

U žestini nereda
U dosluhu tmine
U smiraju krika
Lice utonulih očiju
odgovara krugovima noći.

Lice snježno poput dječjih koraka
Lice plodnih očiju
iscrtano na ušću tmine
Lice viđeno u snu na rubu
vrtoglavice
Lice uzeto sred podneva pod ledenjacima
smrti

Prema kojem uzletu
Prema kojem snu
Prema kojem danu bez sunca
Prema kojem odjeku?

Najprije bila je to
rana
zatim
snježni kraj
let sivih ptica
duga tišina u tišini
vjetra
Jedina zvijezda
pustošenje krikova
brod na nebu bez oblaka
brodolom
bora
skrivena pod osmijehom
smijeh
pun pčelinja pjeva
čuđenje bivanja na svijetu

Čudo bivanja dvoje.

Tek sitno lice
skoro usahla brzaca
Tek uspravna stabljika trske
    rumenilo na čelu
    snop žudnje
    uzburkanost pogleda

Negdje, lomi se tišina

S francuskoga prevela Vanda Mikšić